un punt de bogeria

uatre gols en vuit minuts a l'inici i dos a la part final de partit van servir perquè gallecs i catalans es repartissin un punt cadascun ahir a Balaídos. Dos equips molt tous defensivament van concedir massa en un partit descontrolat. Es van marcar sis gols però curiosament en la majoria de minuts el resultat que manava en el marcador era l'empat, cap dels dos conjunts va poder mantenir el resultat favorable, com que els gols arribaven de forma consecutiva no tenien temps d'organitzar-se defensivament.

Problemes per defensar. Durant els primers vint minuts de partit la col·locació defensiva de l'equip no va ser la correcta. El Girona va perdre l'ordre defensiu, l'equip jugava massa estirat i amb molta distància entre línies. La mobilitat i l'intercanvi de posicions dels futbolistes entrenats per Juan Carlos Unzué portava molts problemes als centrals gironins. Al mig camp la majoria de vegades la superioritat era per al Girona, sobretot quan Borja García s'ajuntava amb Pere Pons i Aleix Garcia. A mesura que avançava el partit i amb el 4-3-3 del Celta [/esports/futbol/primera-divisio/celta-de-vigo/] en els atacs posicionals apareixien el dubtes, els moviments dels extrems que anaven a rebre en diagonal cap a dintre provocava dificultats en el marcatge. Iago Aspas i Pione Sisto anaven a buscar situacions d'u contra u i els tocava a Pedro Alcalá i Juanpe defensar-los. El corpulent davanter uruguaià Maxi Gómez va participar massa en el joc, sortia a rebre davant els centrals i a l'esquena dels migcentres, tenia temps per girar-se i veure de cara la porteria de Gorka sense dificultat. El descontrol defensiu en els gols en contra no era normal; si analitzem les jugades dels dos gols que va rebre el Girona podem veure que les distàncies entre els centrals eren enormes. En el primer gol no es va controlar l'arribada de Daniel Wass, jugador que va fer molt mal en les seves arribades des de segona línia. Li costava molt a Aleix Garcia seguir-lo, per tant era el central qui li corresponia esperar-lo a la seva zona. En el segon gol i després que el Girona aconseguís remuntar el partit, el Celta va tornar a trobar molts espais per poder empatar. Bernardo Espinosa va sortir de zona per anar a recuperar una pilota a la qual no arribava, els dos centrals que l'acompanyen no van tancar i qui li feia la permuta era un Aleix Garcia que de nou no hi podia arribar, desordre defensiu en una jugada clau. Per poder competir amb garanties el bloc defensiu ha de ser molt més compacte. Es va corregir la posició de l'equip per poder defensar deixant de pressionar a la sortida de pilota del Celta i replegant en camp propi cedint el control i la possessió a l'equip local. Amb el resultat igualat va fer la sensació que els de Pablo Machín se sentien més còmodes. El problema era que a poc a poc els gallecs anaven guanyant terreny i la porteria de Rubén Blanco quedava molt lluny. Per atacar Juan Carlos Unzué va donar les bandes als seus laterals, va tancar els extrems i acumulava més futbolistes al centre. L'avantatge per als visitants va ser que el seu rival movia la pilota amb lentitud i tenien temps d'anar tancant els espais interiors. Cal destacar el bon partit de l'eslovè Stanislav Lobotka, que va donar equilibri al mig camp, guardava la seva posició i tenia criteri a l'hora de moure el seu equip.

Després de moltes jornades van arribar els gols. Va atacar bé durant la primera part el Girona, l'inici del partit va ser molt bo, es va aconseguir profunditat per les dues bandes, Pablo Maffeo i Mojica entraven constantment en joc. Abans del gol Cristhian Stuani ja va disposar d'una ocasió molt clara en una acció sol davant del porter. Després de l'errada li va anar molt bé al davanter uruguaià poder tornar a marcar, per un davanter que viu del gol era bàsic refer-se el més aviat possible. Llàstima que després de tants minuts consecutius sense veure porteria els tres gols d'ahir no servissin per emportar-se els tres punts. Buscava alternatives l'entrenador del Girona per

poder millorar l'atac, amb el canvi de Cristian Stuani per Larry Kayode [http://www.diaridegirona.cat/tags/larry-kayode.html] l'objectiu era buscar accions de contraatac i de velocitat. Tal com s'havia posat el partit l'alternativa podia ser bona, es canviava de perfil de jugador per variar la forma d'arribar. En les jugades d'estratègia el duel el va tornar a guanyar el Girona, va executar correctament els llançaments i els moviments deixaven moltes vegades en opcions de remat els jugadors, la jugada del segon gol va sortir a la perfecció.

La importància de sumar.A mesura que anava avançant la segona part el ritme era més baix. El Celta volia guanyar però un Girona ben plantat li dificultava el joc a la zona de finalització. Tot i així els locals van tenir una bona oportunitat però va aparèixer Gorka Iraizoz [http://www.diaridegirona.cat/tags/gorka-iraizoz.html] que en una triple intervenció va fer la millor parada des que és el porter del Girona, aturada que servia per mantenir l'empat en el marcador. El problema arribava quan uns minuts més tard en un xut executat per Daniel Wass la pilota va fer un estrany agafant una paràbola que va descentrar el porter visitant. Es tornava a complicar el partit fins que Juanpe va tornar a marcar posant de nou la igualada. Un nou punt fora de Montilivi torna a ser positiu, després de la derrota de la setmana passada era necessari tornar a casa tornant a sumar. Ara arriba una altra aturada de dues setmanes, l'equip ha de descansar i recuperar per tornar amb forces al partit del Vila-real.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/30/punt-bogeria/870413.html?utm_source=rss